

[Pia Gjellerup]

Til det at pålægge fondsbørsen og alternativt Erhvervs- og Selskabsstyrelsen en forpligtelse til i visse situationer at kunne suspendere handelen med aktier må vi sige, at det er lidt omsonst, når der ikke handles. Det er sådan nogle ting, jeg kunne forestille mig at vi ville blive lidt til grin over hvis vi vedtog. Derfor er der en grund til at gennemtænke, hvilke af reglerne der er relevante i forhold til den funktion, de statslige selskaber faktisk har, og den handel, der er med dem, og det, der i øvrigt ligger som forudsætninger for, at vi overhovedet har regler i selskabslovgivningen, i børslovgivningen og i årsregnskabslovgivningen.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det skal for så vidt være i forlængelse af det, fru Pia Gjellerup var inde på. Altså jeg mente, at det var en rimelig saglig diskussion, vi havde her.

Forslagsstillerne har fået at vide, at der er dele af dette forslag, nemlig det, at statslige aktieselskaber skal følge aktieselskabsloven osv., som man umiddelbart kan give tilslutning til. Der er andre dele, man gerne vil arbejde mere på, og hvor det vil være relevant at komme med forslag i forbindelse med fremsættelse af et lovforslag.

Jeg må sige, at jeg sådan set var rimelig indstillet på, at man kunne lave ændringsforslag til dette her, og så kunne det da godt gå igennem, indtil jeg hørte fru Pernille Sams. Det er altså ikke De Konservatives og Venstres opfindelse, at de statslige aktieselskaber skal følge børsnoterede regler. Det er der mange der har ment, og derfor var der også en almindelig positiv holdning til det. Og hvis denne diskussion blot skal føre til, at det er De Konservatives og Venstres gode idé, at statslige aktieselskaber skal opføre sig som andre aktieselskaber, synes jeg simpelt hen, at det er for billigt.

Der har været bred enighed om, at der skulle være tiltag på dette område. Regeringen havde, inden dette beslutningsforslag fremkom, igangsat et udvalgsarbejde om det. Det er det udvalgsarbejde, der har resulteret i erfaringer med statslige aktieselskaber, og hr. Kai Dige Bach antydede, at det var kommet efterfølgende. Jeg vil antyde, at hr. Kai Dige Bachs forslag kommer efterfølgende, at arbejdet er igangsat. Sådan kan vi jo slås, og det er ikke

særlig frugtbar, så derfor vil jeg heller ikke fortsætte den diskussion.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Indledningsvis kan man jo – jeg havde nær sagt som sædvanlig, men det skal jeg nok lade være med alligevel – sige til fru Pia Gjellerup, at vi er da glade for den juridiske belæring, som man tit får her fra talerstolen, når det er fru Pia Gjellerup, der er heroppe i sådan nogle sager.

Men under alle omstændigheder forstod jeg ikke helt, hvad det var for irrelevante pligter. Vi opfatter det bestemt ikke som irrelevant, at statslige aktieselskaber skal opføre sig mindst lige så godt som private aktieselskaber. Og når fru Pia Gjellerup begynder at tale om aktiekurser, som ikke behøver at blive fastsat, har vi dog trods alt mange aktieselskaber som statslig ejendom nu, som er delvis statslige og delvis private, hvor der sagtens kan handles aktier.

Hvis staten ejer en overvejende del og 25 pct. eller 49 pct. eller et andet procental er privatiseret, så er det dog stadig væk et spørgsmål om, at der skal omsættes nogle aktier, og man vil også kalde et sådant selskab for et statsligt aktieselskab. Derfor er det da spændende, om regeringens holdning kun går på 100 pct. ejede statslige aktieselskaber eller den også går på de delvis statslige aktieselskaber, hvor private også er med.

Da min konklusion åbenbart er faldet fru Lone Dybkjær voldsomt for brystet, vil jeg da bare anerkende fru Lone Dybkjærs arbejde med sin rapport; den skal jeg bestemt ikke forsøge at fjerne noget af fru Lone Dybkjærs ære for. Og jeg vil da også bare sige, at vi med dette forslag ikke har forsøgt at tage patent på nogen ideer. Jeg tror heller ikke, fru Lone Dybkjærs melding heroppefra var et spørgsmål om, at fru Lone Dybkjær ønskede at tage patent på ideen. Det vigtige for os er ikke, hvem der har patentet; det vigtige for os er, at der nu sker noget i sagen. Vi har først forsøgt os med et lovforslag og nu med et beslutningsforslag, og vi er glade for, at regeringen nu bakker det op, og at der begynder at ske noget. Det siger vi tak for.